

Motion till riksdagen

1987/88:L418

av Bengt Harding Olson (fp)

om ersättningskyldigheten för blodprovskostnader

Faderskap kan fastställas genom erkännande eller dom. I de fall blodprov behövs brukar socialförvaltningarna låta utföra blodprovsundersökningarna. Kostnaderna för dessa brukar inte debiteras den enskilde.

Om målet går till domstol kan däremot parterna förpliktas betala blodprovskostnader, såvitt gäller kostnader som socialnämnden betalat om socialnämnden yrkar det och såvitt gäller kostnader för undersökningar som domstolen förordnat om utan yrkande.

Ett exempel på hur det ser ut i praktiken: Tingsrätten förpliktade en person, som var utesluten som far, att betala 4 575 kr. för blodprovskostnader enligt gällande regler. Hovrätten fann sig förhindrad att ändra beslutet.

För allmänheten är det omöjligt att förstå att man skall betala rättegångskostnader i ett mål som man vunnit och dragits in i kanske utan egen förskyllan.

Reglerna bör ändras. Det rör sig om stora belopp för den enskilde. Reglerna är obegripliga för allmänheten (och troligen också för en hel del jurister). Reglerna är "orättvisa": Varför skall man slippa betala när socialmyndigheterna tar blodprov utan process men betala bara för att målet gått till domstol och det trots att man friats?

Ytterligare skäl till ändring finns, exempelvis att blodprovskostnaderna orsakar mycket arbete för domstolarna. Risken är också stor att reglerna tillämpas olika. Vidare är det ett samhällsintresse att faderskap fastställs och det är därför naturligt att staten tar på sig kostnaderna åtminstone för de friade männen.

Hemställan

Mot denna bakgrund hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att ersättningskyldighet för blodprovskostnad ej ska föreligga i vissa fall.

Stockholm den 26 januari 1988

Bengt Harding Olson (fp)